

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kóhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágotai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyösi István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, felévre 3 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábas gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Az ujévi beszédek s az ellenzék.

Valóban érdekes kísérlet volna a vezércikkek és reflexiók azon tömegéből, melyel ellenzéki lapjaink egy hét óta hasábjait megöltük, rekonstruálni Tisza Kálmán miniszterelnök ujévi beszédét; e rekonstruált beszédben mindent találnánk, a mit Tisza nem mondott, de semmit abból, a mit mondott. A ki egy év óta figyelemmel kíséri az ellenzéki pártok taktikáját, azt ez eljárás legkevésbé sem lepheti meg. Eltagadni mindent, a minek beismerése kényelmetlen, gyanúsítani ott, a hol vádolni nem lehet: ez a jelszó, mely alatt az ellenzék küzd; a józan méltányosság egy oly fogalom, melyet, mint olyat, mivel céljaik elérésére alkalmatlan, véglegesen törültek. Parlamentaris életünk minden elfogulatlan józan szemlélőjét, bármi legyen is politikai meggyőződése máskülönben, lehetetlen, hogy komoly aggodalmak ne fogják el e dissolutió láttára, lehetetlen, hogy ne vesse föl a kérdést: mi lesz mindennek vége?

Az egyesült ellenzék lapjai a legéktele-nebb módon dühöngnek: hogyan merte Tisza őket megleckéztetni harczmodorukért, hogyan mert a kisebbségnek terrorismusáról s annak a parlamentarismusra háramló veszélyeiről beszélni! nem természetes és jogosult törekvés-e, hogy az ellenzék a kormányt meg akarja buk-tatni, hogy maga akar a hatalom birtokába jutni?

Igen is, nem is, igen tisztelt ellenzék! Mert az alkotmányosság cardinalis alapelve az, hogy a többség s ne a kisebbség uralkodjék; de ezen fundamentalis tételtől önknek, úgy látszik, nincs tudomásuk, vagy nem akarják tudomásul venni, mert ez önkre nézve kényelmetlen. Az ellenzék igenis jogosítva van, sőt ha elveinek helyességéről meg van győ-ződve, úgy kötelessége is arra törekedni, hogy a fennálló kormányt megdöntse s az ügyek vezetését maga vegye kezébe; de ennek csak egy megengedett útja van, s ez: szerezzék meg magának a többséget a nemzetben s a parla-mentben, akkor ám tessék kormányozni, akkor ám tessék a hazát boldogítani. Alkotmányos államban csak a nemzet többsége által válasz-

tott parlamenti többség van feljogosítva a kor-mányt megbuktatni, a kisebbség soha, s ha a kisebbség azt mégis akarja, s akarja oly nem-telen eszközökkel, személyes gyanúsításokkal, „Hoch“ orditással, mint tisztelt házunk kisebb-sége, úgy ez által csak politikai kiskoruságá-nak, éretlenségének adja bizonyítékát. Ily el-járás alkalmas a parlamentarismust gyökeré-ben megingatni, s ez az, mit első sorban fáj-lalunk. Mert tegyük fel, — mi különben egyelőre absolute nem fenyegeti az országot — hogy Apponyi gróf holnap csakugyan ren-delkezik a többség fölött s miniszterelnök lesz, s a parlamentben az ő tisztelt pártja által is melegen támogatott harczmodor tovább marad érvényben, s az ő ellenzéke is hasonló fegy-verekkel küzd az ideges gróf miniszterelnök ellen, s Hoch, Abzug s nem tudjuk mivel, elüldözi az annyi keserves harcz után végre elfoglalt vörös bársony zsölyéből, hogy azt helyette elfoglalja más, tegyük fel Polónyi, vagy gróf Károlyi Gábor — mert ha a ma divó parlamentarizmus harczmodor diadalmasko-dik, úgy bizonyára ennek hőseit illeti is meg a vörös bársonyszék. Mit szól majd akkor a nemes gróf az általa is pártfogolt parlamenta-riz harczmodor következményeihez? Pedig a dolog logikája ez.

De van a dolognak egy másik oldala is. Ugy tudjuk, az ugynevezett egyesült ellen-zéknek, de meg a függetlenségi pártnak is van programja, vannak elvei, melyek ér-vényre juttatását céljokul tűzték ki, midőn pártokként megalakultak; ezen elvek számára akarják megnyerni a nemzet s a parlament többségét.

Hová lett e program, háová lettek ez elvek? Több mint egy éve, hogy nincs többé róluk szó, s jelszó csak egy van s ez: „Tisza mondjon le!“

A nemes gróf részéről meg tudjuk érteni e harczmodort is. Tisza bukása vagy megbuk-tatása eszköz, a bársonyszék a cél, s ő úgy tanulta, hogy a cél szentesíti az eszközöket; — de hiszi-e, hogy ha vágyainak netovább-ját eléri, eléri ily eszközökkel, eszméit meg fogja valósíthatni? Hiszi-e, hogy a nemzet nagy

többsége politikailag oly éretlen, hogy valaha el tudja feledni a történeteket?

Az ellenzék azon tagjai, kiknek elveik diadalmaskodása fekszik szívéükön, kiket par-lamentaris harczukban meggyőződésük vezérel, soha, de soha nem fogják megengedni, hogy pártjuk discreditalja magát magaviselete által a nemzet előtt, mert ez discreditalja az eszmé-ket is, melyeket meg akarnak valósítani; ha pedig eltérnek ily magaviseletet, úgy azt bi-zonyítják, hogy eszméik, elveik diadala nem fekszik szívéükön, hogy nincs azon meggyőző-désük, hogy a haza java azok megvalósítását kívánja, vagy más szóval: nem a hazafiság az, mi őket cselekvésükben vezérli.

Mig a nemes gróf pártja a miniszterelnök beszédjének a parlamentarizmus erkölcsökre utaló része által érezte magát találva, s ez ellen jaj-dul fel, addig a függetlenségi párt a Kossuth-kérdésre való nyilatkozat miatt kiabál egeret-békát — megengedjük, teljesen ugyanazon joga-sultsággal, mint az egyesült ellenzék. A mi-niszterelnök beszéde e részének logikája kér-lehetetlen, s ez fáj kétszeresen akkor, ha ma-gunk gyöngye lábán állunk a logikával!

Mily hálás fegyver volt az ellenzék ke-zében, mily hathatósan lehetett e phrasissal korteskedni: a gonosz Tisza a honossági tör-vényt csak azért teremtette meg, hogy a nem-zet nagy napjainak apostolát, Kossuth Lajost hontalanítsa!

De a gonosz Tisza Kálmán a honossági törvényt az ellenzék elkeseredésére úgy inter-pretálta, hogy Kossuth sem 1890. január 1-én, sem soha nem veszítheti el magyar honossá-gát, mert időközben az ország számtalan vá-rostól számtalan diszpolgári oklevelet fogadott el, mi egyértelmű azon kijelentéssel, hogy a magyar honosságra továbbra is igényt tart.

Ez az ellenzékre valóságos csapás volt. Ha Kossuth nem lesz hontalan, mivel izgatnak tovább? Ráfogták tehát Tiszára, hogy ez in-terpretálásra nincsen feljogosítva, hogy tör-vénybe kell igtatni, hogy Kossuth magyar ál-lampolgár marad; ha nem, akkor az obstruc-tióhoz folyamodnak s a képviselőház további tárgyalásait lehetetlenné teszik.

De ez sem segített, e fegyvert is kivette

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Minimák.

Irtá: Binder Jenő.

Nehéz szerep nincs, csak a színész jó vagy rossz.

A sértés mindig mélyebb sebet üt, ha magasabb társadalmi állásúaktól jön: mint a kő ütése. Annál jobban fáj, mennél magasabbról hajítják fejünkre.

Egy remény elvesztése mindig nagyobb fáj-dalmat okoz, mint a mily örömet szerezne teljesülése.

Newton törvénye az erkölcsi világon is uralko-dik, mint az anyagin; egy hatalmas erő, a rossz, vonja le a porba az embert s nincs ember halandó, ki-nél a morális súlypont soha ki nem zökkent he-lyéből.

Ha gyümölcsöt akarunk szedni, hozzá kell szok-nunk a virágok hervadásához.

A mizantrop boldogtalansága többnyire affectált, mert a mily mértékben elégedetlen a világgal, oly

mértékben kell elégedettnek lennie önmagával. Le-het az ilyen ember boldogtalan?

Hogy az ember boldogságát elveszítse, több-nyire elég egy pillanat; hogy újra megtalálja, sok-szor kevés egy élet.

A nagy tehetség disciplina nélkül inkább ve-szedelem, mint haszon az emberiségre nézve; tar-tani kell tőle, mint a gőzgéptől, melyen nincs mo-derator.

A végzet ellenséges hatalom, melyet le nem győzhetsz, vele meg nem alkudhatsz, legfőlebb ke-gyelmet nyerhetsz tőle.

Vannak fájdalmak, melyeknél nagyobb hordo-zójukra nézve csak egy van: tőlük megválni.

Miért hasonlítják az igazságot a napfényhez? Tán mert oly kevesen mernek szembe nézni vele.

Nagy bűnök és nagy erények közös tulajdona a titkolódzás.

Hogy is mondja Feuillet egyik szép regényé-ben? „Ce sont des phrases, mais je les pense.“

Mikor a vén Trézsi fiának nem volt feje.

Irtá: x. y.

Hej! volt akkor a falu végén sirás-rivás olyan, hogy még a legkeményebb vályog is meglágyulhatott volna tőle; de meglágyult volna a kő is a putri kö-rül, csak lett volna! Szegény Trézsinék addig is rontotta a köszvény a szemét eleget; de akkor majd hogy bele nem vakult a sok sirásba.

Mert hogy az egyetlen fiát ő is igen szerette Derék szál legény is volt a Károly, noha a ragya egy kicsit kiverte az ábrázatját; de azt a Ma-rinka nem bánta; azért elment hozzá feleségül; és békességben éldegéltek a rajkóikkal, meg az öreg anyjukkal a faluvégén, a vályogvető gödrök közt; és éldegéltek volna mostanig is; és az a szomorú história nem történt volna meg velük, hogyha — hej! hogyha Károlyt akkor el nem viszik katonának.

Pedig félt a katonaságtól nagyon. Egész tenger nyáron vetette ő a vályogot hűségesen, mint más be-csületes cigány; télen ott didergett, koplalt ő is a kunyhóban hűségesen, a többivel; de a mint kita-vaszodott és megérezte a sorozás-szagát, úgy eltűnt a kunyhóból, mintha a föld nyelte volna el; s nem is került elő, míg a veszedelem el nem mulott. Nem is volt sor alatt soha sem, pedig jóval túl volt a husz

Tisza Kálmán kezükből, egyszerűen azon kijelentés által, hogy a kormánynak igen is szándéka a honossági törvényt megváltoztatni, de nem tekintettel egyes emberre, hanem általánosságban, s erre vonatkozólag legközelebb fog a háznak törvényjavaslatot benyújtani.

Az eddigi harcmodort meg kellett változtatni, s már most azt hirdették: Tisza Kálmánnak vége, mert a koronával gyűl meg a baja, mely nem fogja tűrni, hogy ígéretét beváltsa s Kossuth javára a honossági törvényt megváltoztassa. Elértük célunkat, Tisza bukik!

S Tisza újévi beszéde e légvárat is összedöntötte; kijelentette, hogy Kossuthra való tekintetből a honossági törvényt nem változtatja meg, mert azt a nemzet s a korona méltóságával megegyeztetetőknek nem tartaná.

Szegény ellenzék! A honossági törvényt megváltoztatják, Kossuth magyar állampolgár marad, — ha nem veled, úgy nélküled és elled; de nem az ellenzék kedvéért, nem is Kossuth személyeért változtatják meg, hanem mert a kormány egy a törvény nem eléggé határozott pontjának, gyöngébbek kedvéért, világosabb interpretálását, magába a törvénybe óhajtja igatni. Mivel izgatunk már most tovább?

De utolsó kérdésünk igazán indokolatlan, annyi leleményesség után, melyet az ellenzék eddig tanusított, bizonyára új mártást fog találni, melylyel a régi pecsenyét felereszti, hogy azt újból feltárlalja.

Büntetlertül azonban nem teendi többé. A szabadelvű párt sokat és soká tűrt, de mindennek megvan a maga határa, s a szabadelvű pártnak kötelessége, hogy e tűrhetetlen állapotnak véget vessen. Az igazság, a jog, az alkotmányosság s a nemzeti többség akaratának ily lábbal tiporását tovább tűrnie nem szabad, nem szabad engednie nevezetesen azt, hogy a korona s a nemzet közötti szent egyetértés egy néhány botránycsináló által veszélyeztessék. El vagyunk készülve újabb botrányokra, de tudjuk, hogy az utolsók lesznek; a többségnek csak akarnia kell s az ellenzék a maga semmiségévé törpül majd össze, s a többség akarni fog.

Tisza miniszterelnök — mint táviratilag már jeleztük — f. hó 5-én d. e. 10 órakor őfelsége a király által egy óráig tartó kihallgatáson fogadtatott. Később a miniszterelnök Kálnoky gróffal és Szögyény osztálytanácsossal tanácskozott, majd Kállay közös pénzügyminisztert látogatta meg, délután 5 órakor pedig Taaffe miniszterelnökkel hosszasan tanácskozott. — Noha ma az országgyűlési sessio befejezésének időpontja még meg nem állapítható, mégis már mostan biztos kilátásba helyezik, hogy a delegációk közvetlenül az országgyűlés befejezése után — körülbelül május közepére — fognak Budapestre összehívni, hogy azután az őszi időszak zavartalanul az országgyűlés tárgyalásainak legyen szentelhető. — Tisza 6-án reggel Budapestre visszatért.

éven, de még a harminczon is. Egyszer azonban neki is nyomába kerültek, elcsípték, és mérték alá állították; és hiába esküdözött mennyre-földre, hogy ő inkább ott hal meg, mint hogy a puskára rá is nézzen, hiába jajgatott, sirt, rimánkodott, hogy őt ereszszék haza, mert neki őt nevetlen árvát kell ruházni (no bizony a kőzmadzaggal, a mi a nyakukban fityeg); hiába csókolta kezét-lábát a nagyságos, méltóságos viczispány és főgenerális uraknak; hiába volt ott rimánkodás, minden: besorozták, föltették a vasutra és meg se állt vele a gőzös Gráczig. Otthon azonban, a mint hire futamodott, hogy a vén Trézsi fiát besorozták, lábra kelt az egész környékbeli cigányosság; azt hitte volna az ember, esett marha van valahol elásva, azt menek keresni. Csak a bélyi állomásig mentek pedig, a merre a Károlyt vitték; ott nagy keserves jajgatással elbucszatták; azzal hazaszéledtek; ki erre, ki arra. Marinka hazament a vén Trézsiel a kunyhóba. Ott siratták hűségese az ő Károlyukat. Bizony a Marinka hűségéről sok más asszonyok példát vehetnének; mert ámbár csak a nagy fűzfa alatt keltek egybe, és egy pap se irta bele a matrikulába az ő esküvőjüket: hűséges maradt az ő urához, pedig még más falusi cigányok is csalogatták a kunyhójukba.

Mert szép volt a Marinka. Ragyogott a szeme, mint a bogár, fehérebb volt a foga, mint a legfehérebb galáris; a dereka meg úgy hajlott, mint tavasz-

Belföld.

Brassó, január 9. A Budapest-Józsefvárosi szabadelvű párt választói mult szombaton igen látogatott értekezletet tartottak, melyen a Visi Imre halála által megüresedett országos képviselői állásra jelölt Berzeviczy Albert államtitkár mondta el programbeszédjét.

Beszédjéből kiemeljük azon részt, melyben a jövőben megvalósítandó reformkérdésekkel s az ország s a parlament belbékével foglalkozik.

Utal arra, hogy még két évvel ezelőtt csak két kérdéssel volt szabad foglalkoznunk, ez adott irányt minden törekvésünknek: ezek véderőnk fejlesztése s pénzügyi helyzetünk javítása voltak. E két kérdés szerencsés megoldása után immár áttérhetünk nemzeti művelődésünk egyéb égető kérdéseinek megoldására is.

A közigazgatás reformját illetőleg szükségesnek tartja, hogy a megteremtendő új intézmények nemzeti fejlődésünkön alapuljanak, s szabadelvű szellem által legyenek áthatva, hogy alkalmasok legyenek oly cultura fejlesztésére, mely a magyar nemzet szellemének legyen hirdetője magyar nyelven, mely hazánk iránt rokonszenvet gerjeszzen messze annak határain túl is.

A reformoknak közgazdasági kérdéseinkre is ki kell terjedniük, és pedig az Ausztriával való államjogi viszony alapján. Mert emez immár negyedfél század óta fennálló viszony nemzeti és állami létünknek egyik alapfeltételét képezi, melyet hiu ábrándok kedvéért kockáztatnunk nem szabad.

Főfigyelmét a nemzeti közművelődés fejlesztésére fogja fordítani, úgy állásánál, mint hajlamainál, meggyőződésénél fogva; nemzeti függetlenségünk, önállóságunk s tekintélyünk, tehát nemzeti létünk szerinte első sorban az európai civilizáció nagy munkájában való tevékeny részvételünkől függ.

Utal a miniszterelnök újévi beszédjére, mely az ellenzéket nagyon elszomorította, mert abból meggyőződött, hogy törekvése megvalósulásától, a kormány elnökének megbuktatásától még beláthatatlanul távol áll. A szabadelvű párt hűvezi örömmel fogadhatják, mert látják, hogy külbékénk biztosítva van, pénzügyeink rendezettek és sok kíváncsú reform megvalósítása küszöbön áll.

A megvalósításra nemcsak kül-, de belbéke is kell; reméli, hogy a teendők fontossága a szenvedélyeket csillapítani fogja. Az eszmék világában igaz, soha sem lehet béke, csak örökös mozgás, örökös harc, de tiszteljük a személyeket, ne vonjuk kétségbe a jó szándékot. Ellenkező eljárás ellenséges indulatokat szül, megbénítja a józan munkát s a hazának csak kárára lehet.

Miután Rémi Róbert a választók nevében köszönetet mondott a képviselőjelöltnök, a gyűlés „Éljen Berzeviczy!” kiáltások között bezárult.

Hangverseny.

Papier Rózát es. k. kamaraénekesnőt és a bécsi opera egyik primadonnáját, Wolf J. jelenleg Szebenben időző német színigazgató meghívása következtében mult hétfőn volt alkalma városunk közönségének hallani.

A nagy művész hétéfői hangversenyével tökéletesen beigazolta azon előkelő hírnevet, mely jövőtelét megelőzte. Terjedelmes és különösen az alsóbb regiszterekben tömör hanggal, mesteri hangképzéssel és iskolázottsággal más énekesnők is dicsekednek, de kevés azok száma, kik, mint Papier Róza asszony, oly művészi előadással bírnak. Énekművészetének ezen oldalát nem es egyszerűsége szavakkal szeretnők jellemezni, mely a hatásvadászattól menten, mellőzi mindazt, mi az általa énekelt dalok lényegétől idegen: a zeneietlen tremolot, fölösleges ritartandokat és egyéb, a nagy közönségnél a hatást soha el nem tévesztő, olcsó fogásokat.

Előadásának egy másik fényoldala a művésznek azon ritka asszimiláló képessége, melylyel a legkülönbözőbb egyéniséggel bíró zeneszerzők dalainak tartalmába behatolni és azt magáévá tudja tenni. A műsorba felvett 13 dal Papier Róza asszonynak bő alkalmat szolgáltat, művészetének ezen jelzett sajátosságait ragyogtatni. S itt aztán nem tudjuk, melyik oldal előadását kell, mint a sok közül legsikerültebbet kiemelni. Vajjon a Grieg-féle mély érzelmű bölcső-dalt, vagy a Mozart-féle ugyancsak bölcső-dalt, a nagy zeneköltő dalainak e gyöngyét-e? Vagy a korán elhunyt, a Wagner-irányú zenét művelő s nagy tehetséghez mérten nem eléggé ismeretes Cornelius P. két szerzeményét (Angedenken, Ein Ton), Schubert dalait (Der Tod und das Mädchen, Aufenthalt, Wohin, Der Kreuzzug), Beethoven fenséges imáját (Bitten) vagy Brahmsnak Saphische Ode és Vergebliches Ständchen cz. compositioit?

A választás annyi szép között nehéz volna s a közönség is így vélekedhetett, midőn minden egyes dalt lelkesen megtapsolt, a mire a vendégművész, daczára terjedelmes és fárasztó műsorának, igen szeretetreméltóan több dalt újból elénekelt.

Az összes számokat a jeles zongoraművész Lassel R. tanár ur kísérte. Remek játékáról legnagyobb dicséretképen csak azt mondhatjuk, hogy Papier Róza művészetéhez méltó keretet képezett.

Nem szabad megfedkezünk Neugeboren Leontin kisasszonyról sem, ki egy néhány értelmes megválasztott és izléssel előadott zongora-darabbal (Lachner, Präludium Toccat; Chopin, Nocturne; Henselt, Romance russe) a műsorba szívesen fogadott és megérdemelt tapsokkal jutalmazott változatosságot hozott; valamint szintén el nem mulaszthatjuk, hogy e helyen Wolf J. színigazgatónak köszönetünket ki ne fejezzük, ki közbenjárásával és áldozatkészségével nekünk e sokáig felejthetetlen műélvezetet lehetővé tette.

M.

Irodalom.

„Apolló”, az „Orsz. magy. Daláregyesület”-té szervezett tagegyletek karnagyainak megbízásából szerkeszti és kiadja Goll János. Az 1890. január, február és márciusi számok tartalma: Wusching K.: Csendes dal. Cherubini: Üdvözlő (Anacreon dalműből); Káldy Gy.: Norvég matrőzsdal; Dürner Gy.: Viharban. — Egyedüli zenelapunk ez, a mely a dal-egyesületeknek kíván szolgálatot tenni az által, hogy jeles zeneszerzők kardalait közli partitúrában és egy példányban kiírt szövegekben. A mint azonban a je-

kor a fűzfavessző. De azért, mondom, a Károlyt nem felejtette el, hanem még levelet is íratott neki, meg is jött rá a válasz. Én a Károly leveleit nem olvastam, nem is tudom, mi volt bennük; krónikában nincs megírva; de azért beszélték, hogy mindig rájött a reszketés, valahányszor a puskát a kezébe kellett fognia. Máskülönb jámor rekruta volt; nem is érték engedetlenségen, csak egyszer, mikor löni tanították és sehogy sem merte elsűtni a puskát.

Történt egyszer, hogy a vén Trézsi valahonnan egyszer ötven krajczárra tett szert; be is pakolták menten és elküldték a postán Grácba. Várták a választ nagyon. Hogy is megörülhetett a Károly, mikor ennyi pénz soha sem ütötte az ő markát egyszerre!

Ugy egy hét telhetett el a nagy várakozásban! Mi épen az asztal körül ültünk még, ebéd után, beszélgetve. Egyszer csak éktelen ricsaj hallatszik az udvarról. „Mi a? Mi a?” — Hát a mint kinézünk, ott jön az egész cigánynemzetség. Legelől Marinka, két purdó a hátán, egy az ölében; a két nagyobbik rajkó fogódzik a szoknyájába, szalad mellette; leghátul a vén Trézsi. Jobbrul-balrul a kutyák; legelől a Tisza, odábbacska a két patkányfogó, legmesszebb a két kölyök-kutya. A kutyák ugattak, Marinka, Trézsi sirt keservesen; a rajkók versenyt visítottak, bőgték, a hogy a torkukon kifért. A nagy sirásra az egész udvar összezsúdlott.

„Hát titeket mi lelt? Csak nem halt meg az urad?” — „Jaj, jaj, dehogy halt; hisz elküldte az arczipit is. Csakhogy nincs feje szeginynek. Levágták a fejét, jaj, jaj!” És azzal ráhuzta még keservesebben.

„Elküldte az arczipit? Még sincs feje? No, még ilyet nem hallottam. Hol az a kép?”

Ideadták. Ugy volt. Szórul-szóra, a mint mondták: ott volt a Károly; vagy ha nem ő, szép nyalka huszár volt, sarkantyustól, kardostul, mentéstül; de feje nem volt. Annak a helye üresen volt hagyva. — A levélben pedig ilyen magyarázata volt a csudának: „Itt küldöm az arczipimet de ne ijedjete meg, hogy nincs fejem; ha még lett volna ötven krajczárom, levettek volna egészen. Ezért az ötven krajczárért csak félig akartak: vagy a fejemet, vagy a ruhámat. A fejemet — mondom — még úgy is meglátják, ha haza megyek; de ilyen szép ruhában nem láttok soha. Azért csak a ruhámat küldöm el.” Az ármányos német fotográfus t. i. készen tart szép nyalka huszárt, bakát, tűzért, kinek mi kell. S ha megfizeti a taksát, még a fejét is oda ragasztja.

No hiszen, lett öröm, mikor ezt megértették. „Hát lesz feje Károlynak, ha hazajön! Nem vágták el a nyakát!” Nem bizony! Nem is halt meg; vissza is jött; most is koplal, ott didereg a kunyhóban; de legalább nem fél többé a sorozástól.

eln szám értesítőjében olvassuk, ahogy sem részeseül az áldozatmegfelelő pártfogásban. Épen azért kétszerezesen melegen ajánljuk a dalkörök figyelmébe a vállalatot, a melynek előző három évfolyama is kapható. Egész évi folyam egy vezérkönyv s négy szólammal 2 frt 50 kr., minden további négy szólam 2 frt; egy szám (iv) 40 kr. Évenként 4 szám jelenik meg összesen 12 ivnyi tartalommal. (Megrendelhető: Budapesti, VI. Lázár-utca 18. sz. a.)

„Technologiai Lapok“, szerkeszti és kiadja Tabor szky Ottó. Vettük e műszaki és ipari szakfolyóirat mult évi utolsó (24.) számát, a melyhez az első évfolyam tartalomjegyzéke van mellékelve. „Az első évfolyam végén“ cz. első cikkben a szerkesztő számot ad a czélról, a melyet maga elé tűzött volt a lap megindításakor. E czél abban áll, hogy a műszaki és ipari szakismereteket mentül szélesebb körben terjeszsze, a gyárosokat s iparosokat figyelmeztesse az újításokra, továbbá az érdeklődő nagy közönséget tájékoztassa. E czél valóban megérdemli, hogy mentül tágabb körben találjon munkás támogatókra. Ime az utolsó szám további tartalma: A „Progress“ gabonakoptató- és tisztító gép. A kisiparos erőgépei. Elektromos vízszinjelző. A párisi világiállításról (vége.) Apró közlemények. Iparmúzeumok. Műszaki és iparos oktatás. Műszaki és ipari szemle. Kiállítások. Szakirodalom. Szabadalmi ügyek. — A folyóirat ára egész évre 5 frt; fél évre 2 frt 80 kr, negyedévre 1 frt 50 kr; egyes szám ára 40 kr. Megjelenik havonként kétszer. (Megrendelhető: Budapest, VII. Rottenbiller-utca 12. sz. a.)

APRÓ HIREK.

Lapunk eddig megjelent számait, mint mutatóvány-számokat szélesebb körben igyekeztünk terjeszteni. A kik a további számokat is megtartják, azokat lapunk rendes előfizetőinek tekintjük.

A királyi család Budapesten. A király ő Felsége — mint értesülünk — január végéig Bécsben marad és február 1-én hosszabb tartózkodásra Budapestre jön. Február első napjaiban, föltéve, hogy az egészségügyi viszonyok a fővárosban kedvezők maradnak, a királyné ő felsége és Mária Valéria főhercegnő is hosszabb időre Budapestre jönnek.

Halálozások. Tegnap d. u. 3 órakor helyeztetett örök nyugalomra városunk orvosi karának natorja, dr. Greising József, kir. tanácsos, a Ferencz József-rend s az arany érdemkereszt tulajdonosa, ki-érdemesült városi főorvos. Az öreg urban városunk multjának utolsó képviselője szállt a sirba. Évek óta csak egy kérdés iránt érdeklődött igazán, de azt a legmelegebben pártolta s támogatta minden alkalommal s ez Zajzon fürdőnk felvirágoztatása volt. Ez volt az öreg ur utolsó szerelme, melynek sorsa, jövője utolsó órájáig foglalkoztatta. Nyugodjék békén! — Budapesten f. hó 6-án a reggeli órákban halt meg 83 éves korában Bohusné Szögyéni Antonia asszony, ki a közjótékonyaság minden terén odaadó áldozatkészsége s az általa alapított számos közintézet által örökre maradandó emléket alapított magának. Neve számos szegény- és szenvedőnek emlékében, még soká fog fennállani. Történelmünk leggyászosabb emlékeztető napjaiban is szerepelt; az ő világosi kastélyában írták alá 1849. augusztus 12-ikén a fegyverletétel föltételeit. Nyugodjék békével a világosi sirboltban, hová ma helyezik; a nemzeti kegyelet s ezren, kiknek sorsát enyhíteni törekedett, emlékéit áldani fogják mindenkor.

Kereskedő ifjak bálja. Serényen folynak az előkészületek a szombat este az „Európa“ termében megtartandó, rendkívül kedélyesnek ígérkező bálra. Nem mulasztjuk el magunk részéről hangsúlyozni, hogy a farsangon ez az egyetlen bál, melynek tiszta magyar jellege van, melynek tehát már e szempontból is a legfényesebben kell sikerülnie. Reméljük, hogy az összetartás érzete ez estélyen legszebben fog nyilvánulni és magyarságunk színe-java teljes számban megjelenni.

Felolvasások. A tanári kör által az 1889—90-ik évadban rendezett felolvasási cyklus második részének megkezdése f. hó 12-ről, az ugyanazon napon tartandó kaszinói közgyűlésre való tekintetből, f. hó 19-re halasztatik el, mely napon dr. Mika Sándor főreáliskolai tanár ur „Menyegzői szokások a 17-ik században“ című felolvasással kezdi meg a sorrendet. Az ezután következő vasárnapokon felolvashat: és pedig január hó 26-án dr. Hoffmann Frigyes főreáliskolai tanár „Kármán József“-ről; február hó 2-án Mally Nándor középszakiskolai tanár ur „A ezukorgyártás philosophiája, vagy technologia és

idealismus“-ról; február hó 9-én Killyéni Endre polgári isk. tanár ur „A nők társadalmi helyzetének fejlődéséről“; február 16-án Szépréthy Béla főreáliskolai tanár ur „Az ó-egyptomi műemlékek diszitéséről“; február 23-án Szontagh Gusztáv főreáliskolai tanár ur „A hangtan köréből“. A felolvasások, a mint eddig, vasárnap d. u. 5 órakor az „Európa“ nagytermében tartatnak.

Az influenza városunkban napról-napra terjed s lakosságunk egy részét valóságos rémület fogta el, melynek eredete abban keresendő, hogy a fama újabb időben minden halálesetet influenzának tulajdonít. Olvasóink megnyugtatóására, a legilletékesebb orvosi informatio alapján, közöljük, hogy a nálunk előfordult influenza-eset eddig mind kedvezően végződött, bármi súlyosan is lépett fel a betegség. Az influenza éppen hirtelen és súlyos kezdete s az ezzel egyidejűleg fellépő elcsüggedés és reménytelenség, melyet a rendszerint fellépő heves láz okoz, jellemzi; 24 óra alatt tul vagyunk a nagyján, de eltarthat kivételesen tovább, egyes esetekben 2—3 hétig is. Óvószert nem fedezett fel még ellene a tudomány s így ilyet nem ajánlhatunk. Ajánlatos enyhítő szer, ha benne vagyunk, az antipirin; ha pedig tul vagyunk már rajta, óvakodjunk a meghűléstől s legalább 8 napig maradjunk otthon. Megijedni nem kell a „meny-kő náthától“ (ez elnevezést székely cselédem gyártotta s nem fordítása a Blitz Chatharr-nak), de ha megkaptuk, fekdjünk ágyba s várjuk a betegség által megengedett lelki nyugalommal, a mig elmulik.

Nem az utolsó magyar Kálnoky gróf. Örömmel veszünk a P. L. utján tudomást, hogy gróf Kálnoky Hugó, a morvaországi Kálnoky ág egyik sarja, tiltakozik az ellen, hogy gróf Kálnoky Félixszel a Kálnokyak magyar ága kihalt volna, mert ő, bár Morvaországban született, magyarnak érzi magát, sőt szándéka a Székelyföldön letelepedni s így arról gondoskodni, hogy a Kálnokyak magyar ága tovább is virágozzék. Adja Isten s akkor hozott Isten!

Román estély. A helybeli román dal- és tornaegylet e hó 12-én a „Nr. 1.“ termében Szilveszterestélyt rendez, melynek műsorából — mig azt jövő számunkban közölhetjük — most csak azt kívánjuk kiemelni, hogy Lengeruné urasszony, a kedvelt Popovici és Muresian urak fognak énekelni. A bizonyára élvezetes estély hiszszük, hogy magyar részről is látogatottságnak fog örvendeni.

Kolozsvári hírek. (Saját tudósítónk jelentése.) Az influenza egyre terjed. A város intelligentiájának tulnyomó része megkapta már s vagy keresztül gázolt, rajta vagy még fekszik benne. — Az orvosbál, mely a kolozsvári farsang legdíszesebb mulatásai közé tartozik, egyrészt az influenza miatt nem fog az idén megtartatni.

Gróf Teleki Sámuel, az Afrika-utazó, ki csak pár hónapja tért vissza nagy expedíciójáról, mely három évet vett igénybe, ismét utra készül. Utja kiinduló pontjául ez alkalommal Tripoliszt választá s annak czélját földrajzi s természetrajzi kutatások képezik. Mint értesülünk, ez alkalommal több szaktudós fogja őt utjában kísérni.

A pozsonyi sikkasztás. Pozsonyból írják: — A tegnap ide szállított Bittó megyei árvapénztárnokot Kramolin kir. ügyész kihallgatta. Bittó zokogva tett vallomást és fölfedezte az ügyész előtt a még hiányzó összeg hollétét. Vallomása szerint a pénzt a szőlőjében ásta el és megbizta fiát, hogy majd küldje utána. A törvényszéki bizottság Bittó vallomása következtében kikutatta a szőlőt, de az elásott pénznek nem jött nyomára. Ekkor a bűnös azt mondá, hogy az elásás helyét fia tudja. Bittó fia aztán meg is mutatta azon helyet, hová a bádog-szelenczét elásta. Ekkor a bizottság kiásta a földből a pléh dobozt és csakugyan benne volt 45,300 frt. Az eset következtében Bittó fiát is letartóztatták.

Rendőri hírek. Találtatott hétfőn a szász tornaiskolában egy ezüst karperecz. A kapitányságnál van letétben. — Elveszett ugyanaz nap este a „Nr. 1.“ szállóba menetkor, vagy pedig ott a teremben egy „Tusnád“ felirattal ellátott pénztárcza, melynek tartalma a következő: 12 o. é. frt, egy 10 márkás arany és egy ázsiai ércpénz. A találó 5 frt jutalmat kap, ha a pénztárczát a kapitányságnál átadja.

Közigazdaság.

Posztóneműek szállítása a cs. és kir. közös hadsereg részére. Mult évi december hó 20-án 3001—13. szakoszt. szám alatt a cs. és kir. közös hadügyminiszter a cs. és kir. hadsereg részére 1891. jan. 1-től szük-

ségelt posztóneműek szállítása tárgyában hirdetmény és szerződési tervezetet bocsátott ki. E szerint a szállítás annyiban decentralisáltatik, a mennyiben 4 konsorcium alakulása szemügyre vétetik. A budapesti ruharaktár szükséglete évenként körülbelül 900.000 frtot tesz ki. Az ajánlatok 1890. évi márcziust hó 15-ig felterjesztendők.

A hirdetmény, valamint a szerződési tervezet a brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában betekinthező.

A vasuti évi bérletjegyek intézményének a zónatarifa daczára való további fentartása érdekében egy a kereskedelmi miniszter figyelmébe ajánlott memorandumot vettünk Székula Ákos urtól, az Adria biztosító társulat kolozsvári vezérfelügyelőjétől, melyet azonban térszűke miatt nem közölhetünk. A memorandumban meggyőző érvekkel és statisztikai adatokkal van kimutatva, hogy mily nagy, számok által ki sem fejezhető előnyökkel bir az üzletvilágra ezen intézmény fentartása; de egyuttal hasznára van az a magy. kir. államvasutak pénztárának is. Kívánjuk, hogy e felszólalásnak meglegyen a maga eredménye.

Átvételi állomás a közös hadsereg részére való bórnemű-szállításra nézve. A cs. és kir. közös hadügyminiszterium a kereskedelemügyi m. kir. miniszterium közbenjárása következtében hozzájárult ahhoz, hogy a mennyiben a Nagy-Szebenhez közel fekvő vidékeken megfelelő számú kisiparos találkoznék, kik a szállítandó bórneműeket a nevezett helyen óhajtanák beszállítani, ez esetben az említett városban átvételi állomás állíttassék fel.

Munka a kisiparosoknak. A kolozsvári kereskedelmi- és iparkamara tudatja a lábbeli-készítő iparosokkal, hogy a kereskedelmi miniszter leirata szerint az idén a honvédség számára szükséges 34,000 pár bakkanecs készítését a honvédelmi miniszter kivételesen kisiparosokra fogja bizni. Hogy minél többen vehessenek részt e munkában, 300 pár bakkanecsra történő ajánlat is elfogadtatik. Az ár páronként 5 frt 2 krban van megállapítva. Ez intézkedést az iparos körök kétségkívül örömmel fogják fogadni mindenfelé.

Román kereskedelmi hamarák. Annak idején arra utaltatott, hogy az üzletvilág érdekében fekszik, ha az érdekelt felek román kereskedők hitelképessége iránti kérdézősködésükkel az illetékes román kereskedelmi kamarához fordulnának. Ez okból ezen kamarák székhelyei közzététetnek, még pedig: Crajova, Pitest, Plojest, Bukarest, Braila, Galatz, Fokschan, Jassy, Botoschan, Konstanca.

T á v i r a t o k.

Berlin, január 8. (Magán tudósítás.) Augustza özvegy császárné tegnap d. u. fél 5 órakor rövid szenvedés után meghalt.

Idegen-forgalom Brassóban.

— 1890. január hó 8-án. —

„Európa“ szálloda: Hagen Gusztáv kereskedő Iserlohnból. „Bukarest“ szálloda: Mediu Mór kereskedő Belgrádból. Mestitz Ferencz keresk. Budapestről, Weisz Manó kereskedő Bécsből.

„Nro. 1.“ szálloda: Fisch Lipót kereskedő Csik-Szeredából, Bauer Nándor keresk. Aradról.

„Zöldfa“ szálloda: Wachmann Henrik kereskedő Szász-Régenből.

„Korona“ szálloda: Herdear János tanuló Bukarestből.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. január hó 9-én.

Román papírpénz à 20 frank	9-22 vétel	9-24 eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9-18 „	9-21 „
Napoleon'or (aranypénz) . . .	9-30 „	9-33 „
Török lira	10-55 „	10-58 „
Arany	5-50 „	5-53 „
Orosz papírrubel	126— „	127— „

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről: Horváth László (Segesvár.) Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössy István (D.-Szt.-Márton. Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdaja.

sz. 426—1889.

(10) 1—1.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirrre teszi, hogy a segesvári kir. járásbírószág 2698. számú végzése általa Bucher és Dürrer cégé javára báró Szentkereszty Pál ellen 252 frt 44 kr tőke, ennek 1889. évi január hó 1-ső napjától számítandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 43 frt 28 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt ki-elégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 480 frtra becsült 4 lóból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a 3171—1889 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis *Bunban*, végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközzésére 1890.

év január 18-ik napjának d. e. 10 órájánél közhirrre teszi, hogy a segesvári kir. járásbírószág 2490/1889. sz. végzése által *Schüssb. Gew. Spar u. Vorschuss-Verein* javára, Schaaser Márton s társai ellen 150 frt tőke, ennek 1885. évi április hó 15. napjától számítandó 8 százalékos kamatai, és eddig összesen 25 frt 64 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt ki-elégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 446 frtra becsült, Schaaser Mártonnál: 10 szekér széna, 5 szekér török-buza, 80 veder bor, 1 vasas szekér; Bell Jánosnál: 2 ökör; Enyedi Andrásnál: 120 veder horból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Fodor Árpád,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 369.—1889. vjh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezen-

járásbírószág 2490/1889. sz. végzése által *Schüssb. Gew. Spar u. Vorschuss-Verein* javára, Schaaser Márton s társai ellen 150 frt tőke, ennek 1885. évi április hó 15. napjától számítandó 8 százalékos kamatai, és eddig összesen 25 frt 64 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt ki-elégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 446 frtra becsült, Schaaser Mártonnál: 10 szekér széna, 5 szekér török-buza, 80 veder bor, 1 vasas szekér; Bell Jánosnál: 2 ökör; Enyedi Andrásnál: 120 veder horból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a 3070./1889 sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis *Volkányban*, végr. szenv. lakásán leendő eszközzésére 1890. évi január hó 11-ik napjának délelőtti 10

órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. törvényzikk 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Segesvárt, 1889. december 19.

Fodor Árpád,
kir. bírósági végrehajtó.

(11) 1—1

HIRDETÉSEK

felvételnek
a kiadó-hivatalban.

MAGYAR MERCUR

HITELES SORSOLASI TUDOSITO

osztrák-magyar és külföldi sorsjegyekről, kisorsolandó állam- és magánkötelezvényekről, vasuti, gőzhajózási és ipar-részvények és elsőbbségi kötvényekről, záloglevelekről stb.

SAKIRAT BANK-, PÉNZ-, BIZTOSITÁSI ÉS VASUTI ÜGYEKRŐL.

Előfizetési ár egész évre 2 frt.

Kiadó és tulajdonos LÓRY Jenő.

BUDAPEST.**Hatvani-utca 17. szám.****BUDAPEST.**

A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszterium által 1888. évi 80,753./III. b.) szám alatt és a nagym. m. kir. vallás-és közoktatásügyi miniszterium által 1889. évi 244. eln. sz. alatt, mint a magyar államban forgalomban lévő és kisorsolás alá eső értékpapírok húzásainak eredményéről kellő tájékoztatást nyújtó sorsolási lap, az összes közhatóságok figyelmébe ajánlva.

XIII. évfolyam.

Előfizetési felhívás!

XIII. évfolyam.

A „MAGYAR MERCUR“

január 1-én tizenharmadik évfolyamába lépett.

Ha valaki figyelemmel kísérte azt a fokozatos és czéltudatos haladást, melyet lapunk tizenkét év alatt megtett, nem tagadhatja meg tőlünk elismerését; azt az elismerést, melyet a lankadatlan szorgalom, becsületes munka, tiszta szándék és önzetlen törekvés kiérdemelnek, és melyet nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter ur 1888. évi 80,753./III. b. szám alatt és a nagym. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszterium 1889. évi 244. eln. sz. alatt kelt rendeletei is kifejeznek.

E miniszteri elismeréseket már jóval előbb megelőzte a nagy közönség elismerése, mert általában el van ismerve az, hogy a Magyar Mercur a legpontosabban megjelenő, legmegbízhatóbb és leghitelesebb sorsolási lap, és hogy magasan fölülte áll minden hasonló vállalatnak.

A mult év óta lapunk alakja jelentékenyen megnagyobbodott, a beosztása czélszerűen megváltozott és a mi a földolog, lapunk már egy év óta rotációs gépen nyomatik, mint csak a legnagyobb napilapok, miből az a megbecsülhetetlen előny jut előfizetőinkre, hogy ez által lehetővé van téve az, hogy lapunk néhány órával a mindenkori húzások után már készen mehet a szélrózsa minden irányába, a mint tényleg lapunk egy-két nappal mindig előbb jelenik meg, mint bármely sorsolási lap az országban.

A jövőre vonatkozólag, úgy mint eddig, ezentul is csak az lesz a főtörekvésünk, hogy azon az ösvényen haladjunk tovább, melyen eddig is haladtunk. Törekedni fogunk, hogy mindig többet és többet, jobbat és jobbat nyujtsunk olvasóinknak.

A sorsolásokra, mint eddig is, kiváló gondot fordítunk és a számok revidálásának oly rendszerét léptettük életbe, hogy a sajtóhibák majdnem ki vannak zárva, de ha elvérté mégis csuszna be egy hiba lapunkba, azt a következő számban már helyreigazítjuk. A mindenkori sorsolások mellett közöljük mindig a hátralékosok, vagyis régebben kihuzott, de még fel nem vett kötvények jegyzékét is.

Ily módon, a ki lapunkat tartja, meg van óva attól, hogy károsodjék az által, hogy ha a sorsolásokat nem nézte meg annak idején. Azonban ha bármi okból mégis kétségben volna valamelyik előfizetőnk az iránt, hogy sorsjegye vagy kötvénye nem-e sorsoltatott már régebben ki, annak egy egyszerű levelező-lapon való megkeresésre bármikor a legkészségesebben és ingyen adunk felvilágosítást a szerkesztői üzenetekben és általában előfizetőink sorsjegyeinek és kötvényeinek revízióját ingyen és a legnagyobb készséggel eszközöljük.

A lap szövegének összeállításában az eddig követett rendszert fogjuk tovább fejleszteni és tökéletesíteni. Munkatársaink számát, kik közül már a mult évben is találkoztak olvasóink Enyedy Lukács, Fenyvessy Adolf, Mudrony Soma stb. stb. neveivel, új esztendőttől kezdve újabb elismert szakmákkal szaporítjuk, kik már is kötelező ígéretet tettek, hogy gyakrabban fogják dolgozataikkal lapunkat megkeresni.

A biztosítás, közlekedés és minden egyéb közgazdasági, főleg pénzügyi kérdések úgy mint eddig, ezentul is gondosan összeállított külön rovatban tárgyalatik. Minden közleményünkben különös szult fektetünk arra, hogy a kérdés, melyet fölvetünk, tisztán, mindenki által érthetően és jó magyarsággal legyen megírva. Mi mindenkor mellőzni fogjuk az akadémikus fejtegetéseket és csakis a gyakorlati értékű közleményekre helyezzük a főszult.

A magyarosodásra is különös szult fektetünk. Eddig el volt árasztva az ország német, főleg osztrák sorsolási lapokkal, melyeket tizenkét éves fáradhatlan munkával sikerült nagyjából kiszorítanunk. Fájdalom azonban, még mindig roppant nagy számban járnak hazánkba a külföldi német sorsolási lapok, melyeknek folytonos törekvése oda irányul, hogy a magyar értékek iránt rossz véleményt keltsenek. Sok tekintetben ez is oka annak, hogy államadósági kötvényeink jobbára a külföldön vannak, és mi a külföldnek kamatozunk óriási mértékben. Pedig mily óriási nemzetgazdasági hátrány hárul ebből hazánkra.

Különös szult fektetünk a szerkesztői üzenetekre, mely rovatban hasznos utbaigazításokat adunk a közönségnek mindenféle pénzügyi és általános üzleti vagy gazdasági természetű kérdésre. Bármely szakmánkba vágó kérdésekre itt készséggel és díjmentesen adunk felvilágosítást.

Különös figyelemmel fogjuk tárgyalni a vidéki pénzügyi intézeteket is, mint a melyek a nemzeti vagyon igen tekintélyes részét képezik.

A jelentékeny gyarapodás dacára, melyen lapunk átment, előfizetési ára marad a régi. Budapestén házhoz hordva vagy vidékre postán küldve, egész évre 2 forint.

Oly csekély ár ez, melynél kevesebbért már lehetetlen megbízható lapot nyujtani, a mint hogy azok a sorsolási közlönyök, melyeket még olcsóbb árakon kínálnak, nem egyebek haszontalan papírszeleteknél, melyekre hibás és megbízhatatlan számok vannak nyomtatva.

Uj előfizetőinknek január 1-jéig díjmentesen küldjük a lapot.

A MAGYAR MERCUR szerkesztősege és kiadóhivatala.

(Budapest, Hatvani-utca 17. szám.)

(1) 3—3